

MASneep, gehouden te Bedum, 22.05.2022

L. Joh. 17:1:26
T. Joh. 17:20-21
Ps. 122:1, 3
Gz. 17:4, 5
Ps. 133:1, 2, 3
Gz. 31:1, 3
Ps. 67:1

Geliefde gemeente van onze Heere Jezus Christus,

Het gebed van de Heere Jezus om eenheid is een gebed wat hier in Johannes 17 tot drie keer toe klinkt.

Kennelijk is het voor de Heere Jezus een belangrijk iets. Het gebed om eenheid van hen, voor wie Hij naar het kruis gaat.

En zo stijgen deze voor de Heere Jezus belangrijke gebedswoorden naar de hemel tot voor de troon van Zijn Vader. En de Vader heeft dit aanhoudende gebed om eenheid gehoord.

Maar heeft Hij het wel verhoord?

Want wat is er een verdeeldheid, onder Gods kinderen.

Wat zijn er veel kerken!

‘Opdat zij allen één zijn’?

Wat kun je er soms verlegen om zijn, om al de verschillen tussen kerken uit te leggen aan hen die daar niet zoveel van weten.

Wat is het soms om je voor te schamen!

Zo passeerde ik bij een bezoekje iemand in de gemeente een man bij het binnengaan van een appartementencomplex.

Deze wat oudere man zag mijn Bijbel en hij zei: ‘o, u bent de dominee’.

Ik vroeg aan hem, ‘bent u er bekend mee, met de kerk, met het Evangelie?’

Hij zei: ‘ja, zeker, maar ik ga niet meer naar kerk, want ik geloof één kerk, één Heere’.

Hij had gelijk.

Dat geloven wij ook, één kerk, één Heere.

Maar al die verdeeldheid was voor hem de reden om niet meer te gaan.

Diezelfde week kwam ik een buurman tegen, uit de straat.

En we kwamen er over te spreken over de kerk en toen zij hij: ‘Mijn vader was artikel 31, mijn moeder was hervormd, ik doe er niks meer aan, al die verschillende kerken. Ja, ik geloof ergens nog wel, maar de kerk. Al die kerken zeggen dat ze de waarheid belijden’.

Waarom vertel ik dit?

Om te laten zien wat buitenstaanders zien, als ze naar de kerk kijken. Als ze zien wat de gelovigen ervan gemaakt hebben, als het gaat om de eenheid van de kerk.

Zou de kerkelijke verdeeldheid geen wapen zijn in de handen van satan, om mensen bij de kerk weg te houden. En jongeren op de kerk kapot te laten lopen?

‘Is dat nou de kerk?’

‘Is dat nou de kerk waar Jezus zo hartstochtelijk voor gebeden heeft, om eenheid en liefde, en het houden aan de waarheid, en het belijden daarvan.’

Gemeente, hoe zit het met de eenheid van de kerk?

Wat houdt het eigenlijk in?

Waarom heeft de Heere Jezus daar zo voor gebeden?

Wat betekent dat nou voor ons persoonlijk, wat betekent het voor ons als gemeente?

Laten we luisteren naar het Woord van God, dat tot ons spreekt over Jezus hartstochtelijke voorbede, voor de Zijnen.

Dat is het thema:

Thema: Jezus hartstochtelijke voorbede voor de Zijnen

Dat is een gebed

- 1. dat de eeuwen omspant**
- 2. om de eenheid van de kerk**
- 3. dat bewogen is met de wereld**

Gemeente, wat is de liefde van de Heere Jezus voor Zijn discipelen zichtbaar en merkbaar geweest in dit hogepriesterlijk gebed. Als Jezus op het punt staat om het meest zware lijden te moeten ondergaan denkt Hij niet aan Zichzelf, maar dan denkt Hij aan Zijn elf discipelen.

Hij begint voor ze te bidden. En de discipelen hebben er bijgestaan en ze hebben het gehoord. Johannes heeft het opgeschreven.

Dat de Heere Jezus woorden bad, speciaal voor hén!

Hij heeft de 11 discipelen opgedragen aan de Heere. Judas was er niet meer bij, de zoon van het verderf.

Maar wel voor die andere elf, voor Petrus, voor Johannes, voor Jakobus, voor de andere acht.

Hij heeft ze allemaal opgedragen aan de Heere.

Hij bidt in het 11e vers om hun bewaring, ‘heilige Vader, bewaar hen, die U Mij gegeven hebt in Uw Naam, opdat ze één zullen zijn, zoals Wij.

Want Jezus weet wat ze allemaal door zullen moeten maken. Hoe de satan hun zal aanvechten. Wat voor tegenstand, haat en vijandschap ze zullen tegenkomen.

Hij weet dat ze van zichzelf zwak zijn en dat ze hoogmoedig zijn.
'HEERE, bewaart U ze toch'.

Hij bidt om hun heiliging, vers 17.

'Heilig hen, door Uw waarheid, Uw Woord is de waarheid, Heere wilt U geven dat die discipelen zullen leven tot Uw eer. En dat hun leven zal zijn naar Uw wil, en naar Uw Woord.'

Hij bidt voor hen met het oog op hun zending.

'Zoals U Mij in de wereld gezonden hebt, heb Ik ook hen in de wereld gezonden.'
Dat ze het Evangelie mogen verkondigen, en dat het vruchten mag dragen van geloof en van bekering, zo bidt de Heere Jezus, voor Zijn elf discipelen.

Maar Jezus bidt niet *alleen* voor hen.

Want zo staat in vers 20, 'maar Ik bid niet alléén voor deze HEERE, niet alleen voor deze elf, maar ook voor hen die door hun woord in Mij zullen geloven.'

Ziet u, de Heere Jezus bidt voor allen die de eeuwen door, in Hem geloven zullen.

Dit gebed van Christus omspant dus de eeuwen.

Jezus kijkt hier als het ware over de tijden heen. Tot aan de jongste dag. En draagt ze allemaal aan de HEERE op.

Al de eeuwen overziend, bidt Hij voor allen die de Vader aan Hem gegeven heeft. Een ontelbare menigte mensen, uit alle naties, uit alle stammen, volken en talen.

Daar gaat het hier over, in vers 20.

Voor hen bidt Jezus hier.

Dat zijn dus mensen die door de prediking van de apostelen tot geloof zijn gekomen.

Dat zijn mensen die op dit moment, 2000 jaar later, in Christus geloven.

Maar dat zijn ook hen die vandaag nog niet geloven, maar door de Heere tot geloof gebracht zullen worden. Dat zijn misschien wel mensen die vandaag nog niet geboren zijn, en in Hem zullen gaan geloven. Voor hen bidt de Heere hier.

'Ik bid niet alleen voor deze, maar ook voor hen die door hun woord in Mij zullen geloven.'

Hij neemt ze allemaal mee, in Zijn gebed.

Hij heeft ze van eeuwigheid af al bij hun naam gekend en geroepen.

Die ontelbare menigte mensen, die Hij van de Vader gekregen heeft.

Moet je eens even indenken dat als jij gelooft, als u gelooft, dat de Heere Jezus toen ook voor jou en voor u heeft gebeden.

Dat je door deze Jezus, de eeuwige God van eeuwigheid af gekend bent.

Dat Hij je van eeuwigheid af heeft liefgehad.

Dat Hij voor je heeft gebeden, voor je bewaring, voor je heiliging, voor eenheid.

'Ik bid niet alleen voor deze, maar voor allen, die in U geloven zullen.'

Wat een Zaligmaker hebben wij, zo liefdevol, zo machtig.

Dat ze in Mij geloven zullen. **Door hun woord** staat er, door hun woord.
Dat is het woord dus, van de discipelen, hún woord.
Dat is het woord van de apostelen, dat ze moesten verkondigen in de wereld.
Hun woord, dat is het woord van de apostelen en de profeten, dat is de Bijbel zoals wij die hebben.
'Door hún woord zullen ze in Mij geloven.'

Het heeft ook de eeuwen door geklonken, de Schrift getrouwe prediking.
De Heere heeft predikers geroepen, om door hún woord, mensen tot geloof te brengen.
En wanneer dat Woord zuiver wordt verkondigd. Dan is hun woord ook Gods Woord.

Het Woord gebruikt de Heilige Geest, als middel in Zijn hand, om het geloof te werken en te versterken. Om mensen bij dat geloof te bewaren.

Johannes die schrijft later in zijn Evangelie, 'al die dingen die zijn beschreven, opdat u gelooft, dat Jezus de Christus is, de Zoon van God, en opdat u door te geloven het leven zult hebben in Zijn Naam.'

Het geloof, het geloof dat richt zich, als het goed is, dan ook op Hem.
Allen die in MIJ zullen geloven, staat er.
'In Mij' zegt Jezus.

Het geloof gemeente, dat hecht zich vast aan Christus.
De gelovige komt tot de ontdekking dat hij een zondaar is, dat hij een Zaligmaker nodig heeft. En gaat zijn of haar zonden haten en ontvluchten, maar die vlucht naar de Heere Jezus toe, omdat die zich in alles vastklampt aan Hem. 'Opdat zij in **Mij** zullen geloven, dat ik Christus ben, de Zaligmaker.'

De Heere Jezus Christus en al Zijn werken, Hij is de inhoud van het Woord, Hij is de inhoud van ons geloof.
Er zit trouwens een geweldige bemoediging in dit vers, misschien is het u al opgevallen.

Een bemoediging, want het is voor de Heere Jezus niet maar de vraag of mensen zullen gaan geloven.

Nee, het staat voor de Heere Jezus **vast!**

Die door hun woord in Mij **zúllen** geloven!

Zullen, want het Woord van God, zoals Jesaja dat zegt in Jesaja 55, 'het Woord van God dat zal niet vruchteloos terugkeren, maar het zal doen wat God behaagt.'

Dat is vast en zeker, dat de mensen tot geloof zullen komen. Dat is die heerlijke verkiezing van God die daaraan ten grondslag ligt. Die liefdevolle verkiezing, dat mensen zullen gaan geloven.

Daar staat de Heere Jezus Zelf garant voor. Daar staat Zijn voorbede garant voor, dat allen die de Vader aan hem gegeven heeft, door de prediking van het Woord, tot geloof zúllen komen.

Zo zal er altijd een kerk van Christus zijn.

Wat is deze verkiezende liefde van God een bemoedigende aansporing ook om daar te zijn waar dat Woord opengaat en verkondigd wordt. Wat is het een bemoedigende aansporing om dat Woord verder te verspreiden. Zodat er ook hier in de omgeving mensen zullen zijn die geloven zullen. Met als doel dat zij samen in Christus één zijn.

Thema: Jezus hartstochtelijke voorbede voor de Zijnen

Dat is een gebed

1. dat de eeuwen ompant
- 2. om de eenheid van de kerk**
3. dat bewogen is met de wereld

Want dat is de bedoeling!

Dat ze één zijn!

Dat is waarom de Heere Jezus dat bidt, dat is dat hartstochtelijke verlangen van onze Zaligmaker, tot drie keer toe klinkt het Woord uit Zijn mond.

Eerst in vers 11, 'Ik ben niet meer in de wereld, maar deze zijn in de wereld', dan gaat het over die discipelen, 'en Ik kom naar U toe heilige Vader, bewaar hen die U Mij gegeven hebt, in Uw Naam, opdat zij één zullen zijn, zoals Wij.'

De Heere Jezus bidt daar om eenheid van de elf discipelen die vlak voordat de Heere Jezus dit bidt, nog zo hebben zitten ruzie te maken, over wie de belangrijkste was. 'O Heere, geef toch dat zij één zijn.

Wat heeft de Heere Jezus tot hun beschaming laten zien, wat het betekent om een levend lid van Zijn gemeente te zijn. Namelijk niet, dat je ruzie maakt over wie het belangrijkste is, maar dat je geroepen bent om te dienen. Hij heeft hen de voeten gewassen. Dat is een leven uit die éénheid, dienen in de liefde.

En hier in vers 21, bidt de Heere Jezus om een grotere eenheid.

Een éénheid die de eeuwen ompant. Hij bidt of de gelovigen van alle plaatsen, en van alle tijden, één mogen zijn.

Wat is dit voor een éénheid waar Jezus om bidt?

Misschien moeten we wel denken aan die eenheid waar Lucas over spreekt in de Handelingen van de apostelen, in het vierde hoofdstuk, in vers 32, als er staat: 'en zij die geloofden, die menigte die geloofden, die waren één van hart, en één van ziel.'

En wat Paulus later schrijft aan de Galaten, in het derde hoofdstuk, 'want allen bent u één in Christus, Jezus.'

Die éénheid, daar gaat het om.

Waarbij de éénheid tussen de Vader en de Zoon als voorbeeld wordt gesteld, voor de

eenheid van de gelovigen, waar Jezus voor bidt, 'opdat zij alle één zullen zijn, **zoals U Vader in Mij, en Ik in U.**'

Gemeente, dit is toch iets onvoorstelbaars, dat de Heere Jezus hier de eenheid in de Drie-Eenheid.

-De Geest wordt hier niet genoemd, maar die speelt op de achtergrond natuurlijk wel mee, dat begrijpt u-

Dat de éénheid in de Drie-Eenheid als voorbeeld wordt genomen voor onze éénheid.

Wie zou de éénheid van de Vader en de Zoon in dat goddelijke wezen ooit voldoende onder woorden kunnen brengen.

Wat een onpeilbare diepte zit daar voor ons mensen in.

Het is alleen de Geest die de diepten daarvan peilt, staat er later ergens in de Bijbel, maar voor ons is het onpeilbaar.

Deze diepe éénheid tussen de Vader en de Zoon en de Heilige Geest. Dat is Goddelijke harmonie. Drie onderscheiden Personen, en toch één in wezen, een Drie-Eenheid.

Volmaakt één in alles.

Eén in het bijzonder in gevende liefde.

De liefde van de Vader voor de kerk, dat is dezelfde liefde als waarmee de Zoon haar heeft liefgehad tot in de dood. En naar het kruis ging voor haar.

Eén in liefde.

Eén in gezindheid, 'Vader, niet wat Ik wil, maar wat U wil, dat geschiedde.'

Eén van willen.

Wat een eenheid is dat. Volmaakte eenheid.

Maar deze eenheid die daar is in God, dat is niet alleen maar een voorbeeld voor de gelovigen. Maar blijkens de tekst is het ook een fundament voor de kerk.

De bron waar de éénheid van Gods kinderen uit op komt.

'Opdat zij allen één zullen zijn, zoals u Vader in Mij, en Ik in U, dat ook zij **in Ons** één zullen zijn.

In Ons.

In God vinden de gelovigen de éénheid met Hem en met elkaar, dat is wat de Heere Jezus hier dus zegt.

Wat is dat? Hoe kunnen wij één zijn, in die Drie- Eenheid?

Dat is door het geloof.

Door het geloof is daar in het leven de diepe verbondenheid, met God Drie-Enig.

Eén in Ons.

Hoe moet ik dat dan zien vraagt u?

Gemeente, als wij door het geloof God de Vader liefhebben, dan zijn wij één met de Zoon.

De Zoon, die Zijn Vader heeft liefgehad, tot aan het kruis aan toe. Als wij daarom de

Vader liefhebben dan is dat iets van dezelfde liefde die de Zoon heeft voor de Vader.

Of als wij onze vreugde vinden in het werk van de Zoon, van de Heere Jezus Christus, Dan doen wij dat met de Vader, Die waarvan in de Bijbel staat, een volmaakte vreugde vindt in Zijn Zoon. Dan ben je één met de Vader in die vreugde. Daar één in zijn, 'opdat zij één zullen zijn, in Ons.'

Eén in de liefde, één in die blijdschap, één in die gezindheid, één in dat willen. De éénheid van de kerk, waar de Here Jezus hier dus voor bidt, is dus ten diepste een geestelijke éénheid. Waarbij de gelovigen met de hart en wil zijn samengevoegd en verenigd, in diezelfde Geest, door de kracht van het geloof.

En hoe dichter bij de Bron God, hoe dichter de gelovigen ook als het goed is, leven met elkaar.

Zou het dat ook niet één van de oorzaken van de kerkelijke verdeeldheid kunnen zijn? Dat wij zo weinig echt geleefd wordt uit en dichtbij de Bron.

Ziet u gemeente, de kern van de kerkelijke eenheid zit 'm dus niet allereerst in de uiterlijke organisatie. Ik zeg niet dat het niet belangrijk is, want kerken hebben afspraken om samen te leven, we hebben een kerkorde.

Kerkelijke eenheid is naar het Woord van God ten diepste dus geen éénvormigheid op tal van gebieden, hoe belangrijk het ook kan zijn.

Maar naar het gebed van de Heere van de kerk zelf, is het een diepe geestelijke éénheid, die opkomt, die opbloeit, die gewerkt wordt, vanuit de geloofsgemeenschap met God.

Dat is de kern!

En om die éénheid van alle gelovigen, bidt de Heere Jezus, dat dat het geval is. Daarvoor gaat Hij Zijn bloedvergieten aan het kruis.

Dit alles betekent vervolgens ook dat het niet maar om het even is, waar je je kerkelijk aansluit. Dat het ook geen kleinigheid is, wanneer je je van de gemeenschap van de kerk, waar deze éénheid in God te vinden is, onttrekt. Dan verbreek je de gemeenschap, dan verbreek je de éénheid, waar Jezus zó om geleden, en zó om gebeden heeft.

Laat het een waarschuwing zijn voor ons allemaal. Om op verkeerde gronden je te onttrekken van de kerk.

Deze gemeenschap verbreken is wat anders dan wat velen van ons korter of langer geleden hebben ervaren of middenin zitten. Dat je juist omwille van de waarheid van het Woord van God, om deze diepe éénheid met God, dat je juist omwille daarvan, kerkelijke stappen moest zetten of moet zetten, om daardoor de eenheid van de kerk te bewaren.

Maar dan gaat dus niet maar om kleinigheden, waar je je om losmaakt van een

kerkelijke gemeente. Dan moet er echt wat fundamenteels aan de hand zijn. Dan moet het Woord in het geding zijn.

Soms, wordt deze geestelijke eenheid ook beleefd over kerkmuren heen.

Dat is heerlijk om dat te mogen ervaren. Maar laten we dan niet in die verdeeldheid berusten.

Want deze geestelijke eenheid in Christus die je dan ervaart, die moet zichtbaar worden. Oh nee, die zichtbare kerkelijke eenheid mag daar nooit zijn ten koste van de waarheid.

Maar dat kinderen van God door kerkmuren van elkaar gescheiden zijn, dat is toch niet tot eer van de HEER van de kerk.

En zijn die verschillen soms niet zo klein, dat we één zouden **moeten** zijn.

Wat kan die kerkelijke verdeeldheid, het gebrek aan éénheid je soms moedeloos en verdrietig maken.

Maar vergeet dan niet, dat dwars door al die kerkelijke verdeeldheid heen en de zonde van de mensen heen, dwars door Woordverlating heen, dwars door onverschilligheid heen, dwars door onheilige ruzies en scheuringen en verdrukkingen van de kerk heen, het gebed van Jezus er garant voor staat, dat het één kudde zal worden.

Het zal worden: één Herder, één kudde.

Gemeente, dat blijven geloven, ook al zien we er soms weinig van. Blijven geloven, en vandaaruit ook je gelovig laten inschakelen, in dat kerk vergaderende werk, om bij elkaar te brengen, dat wat bij elkaar hoort, maar ook om trouw te blijven aan de Heere. En zo bidt de Heere Jezus, om de éénheid van de gelovigen.

Deze éénheid, -dat is kort het laatste-, deze éénheid heeft ook een belangrijk **doel**, dat vergeten we wel eens.

‘Opdat de wereld zal geloven, dat U Mij gezonden hebt.’

Thema: Jezus hartstochtelijke voorbede voor de Zijnen

Dat is een gebed

1. dat de eeuwen ompant
2. om de eenheid van de kerk
3. **dat bewogen is met de wereld**

Wij zijn als kerk soms zo druk bezig met onszelf. Het is soms zo moeilijk om de eenheid in de kerk te bewaren.

Maar de eenheid van Gods kinderen is als een reclamebord die reclame maakt voor Christus.

‘Opdat de wereld zal geloven dat U Mij gezonden hebt.’

Gemeente, de wereld vol individualisme, vol egoïsme. Dat ze zien dat de kerk één is. De wereld moet het zien, tot zegen van de wereld zelf.

Zodat er ook in de wereld mensen zijn die daardoor jaloers gemaakt worden, en geloven zullen, dat Jezus de door God gezonden Zaligmaker is, die ze nodig hebben.

Hoe wordt die éénheid zichtbaar voor mensen buiten de kerk?

‘Hoe kunnen ze dan zien,’ vraagt u, ‘dat wij hier één zijn hier in (...plaatsnaam...)? Als kerk hier op deze plaats?’

Dat zien ze, doordat daar mensen zijn, zondige mensen.

Maar wel mensen die vanuit de gemeenschap met God, want dat is de Bron, trouw willen zijn. Aan die God, aan Zijn Woord.

En door de Heilige Geest liefde laten zien, en gehoorzaamheid aan die God, en liefde tot de Heere Jezus, en liefde tot elkaar.

Zichtbaar in het meeleven, in het dienen van elkaar.

Dat mensen zeggen, -als er iemand in het ziekenhuis ligt bijvoorbeeld-, en het gebeurt ook in onze gemeente, en dat is heerlijk om te zien, ‘ik kan wel zien dat jij bij de kerk hoort, want jij krijgt zoveel kaartjes’, en jij krijgt zoveel bezoek.’

Dat die mensen daardoor gewonnen mogen worden voor de Heere Jezus Christus.

Is het trouwens niet wonderlijk, dat wanneer de Heere Jezus bidt om kerkelijke eenheid, dat Hij dat dus doet met het oog op de wereld.

En tegelijk hoeven we ons daar eigenlijk ook niet over te verwonderen, want dat is de bewogenheid die wij kennen van onze Zaligmaker, vanuit het Woord.

De bewogenheid van de Heere Jezus met mensen die verloren dreigen te gaan.

Hij heeft daarvoor Jeruzalem gestaan, Hij heeft er over uitgekeken en Hij heeft echt gehuild, ‘Jeruzalem, Jeruzalem, hoe vaak heb Ik jullie niet willen vergaderen tot Mijn kerk, maar jullie hebben niet gewild.’

De HEERE is zo bewogen met mensen. Daar zit de liefde van God achter.

‘Opdat de wereld zal geloven, dat U Mij gezonden hebt.’

Gemeente, mag ik het u aan het hart brengen vanmiddag/ vanmorgen, kennen wij iets van die bewogenheid, die ook zo in dit gebed doorklinkt, en waar het op uitloopt.

Dat we bewogen zijn met mensen die dreigen verloren te gaan, in onze omgeving, hier in de buurt, of in je eigen buurt.

Of vinden we het allemaal wel goed met elkaar. Dat je zegt, ‘als de wereld en de mensen ons maar wat met rust laten, en we maar naar de kerk kunnen gaan, dan vind ik het wel prima allemaal.’

Laat nu die gezindheid die er in de Heere Jezus Christus was, er ook in ons zijn. Want wie iets kent van de liefde van God de Vader, die iets kent van de oneindige genade van God in Zijn geliefde Zoon, in zijn of haar eigen leven.

Dat Gods liefde je gevangen heeft, jij zondaar. Dat die in ontferming aan je gedacht heeft, van eeuwigheid af, onverdiend.

Wie iets daarvan kent, die wordt als het goed is ook gunnend, en mild, en geduldig naar andere mensen.

Dan komt daar iets van diezelfde bewogenheid die Christus had, die komt ook in jouw leven, omdat je mensen wil winnen voor God, en het eeuwige leven.

Praat er eens over door vandaag met elkaar, of daar bij ons ook die bewogenheid is voor de wereld.

En zullen wij, om Jezus wil, die éénheid met elkaar bewaren, en zoeken.
Met allen die de Here in waarheid willen dienen.

'Opdat zij állen één zijn.

AMEN